

گرفتار شدن در یک منطقه سیلزده باعث اضطراب زیادی می‌شود؛ به‌ویژه زمانی که بدانید در آن منطقه تنها هستید. شاید فراگیر بودن پوشش تلفن‌های همراه، این اطمینان را به ما بدهد که در هر موقعیتی می‌توانیم از دیگران کمک خواهیم، اما در شرایطی نظیر سیل، احتمال استفاده موفقیت‌آمیز از چنین تجهیزاتی بسیار اندک است.

این اتفاقی است که برای کریس ویلیامز افتاد. او چهارده ساعت در منطقه سیلزده‌ای گرفتار شد که نیروهای امداد و نجات اطمینان داشتند همه خانه‌های آن منطقه را تخلیه کرده‌اند. او امکان استفاده از تلفن همراه را نداشت، اما توانسته بود با کمک شبکه‌های اجتماعی، ارتباط خود را با برادرش که در هزار و سیصد مایلی او زندگی می‌کرد، حفظ کند. امکان حضور نیروهای امدادی وجود نداشت و برادرش از طریق هشتگ‌هایی که پست‌های مرتبط با سیل آن منطقه را پوشش می‌دادند، پیگیر وضعیت او بود تا اینکه اتفاق جالبی افتاد.

مطلب پیشنهادی

دنیای دوربین شماره 186
پایش علائم حیاتی بیماران با دوربین

برادرش حین جست‌وجو در شبکه‌های اجتماعی، عکسی از منطقه سیلزده دید و برای بالا بردن روحیه کریس، آن را برایش فرستاد و نوشت: «خدا را شکر کن که اوضاع به این بدی نیست!» کریس هم در پاسخ نوشت: «این عکس خانه من است!» عکس با پهپاد گرفته شده بود و برادر کریس به این فکر کرد که احتمالاً کسی که این عکس را گرفته، در همان حوالی است. پس برای عکاس با توئیتر پیغامی به این مضمون گذاشت: «در این عکس، خانه‌ای که در پارکینگ آن دیده می‌شود، خانه برادر من است. آیا می‌توانید نجاتش دهید؟ او در طبقه بالا گرفتار شده است.» عکاس برای اطمینان، به کریس پیام داد که اگر بار دیگر پهپاد را دید، دست تکان دهد. عکاس که از حضور کریس در خانه مطمئن شده بود، با به پرواز درآوردن پهپاد خود، موفق شد توجه گروه امداد و نجاتی را که با قایق موتوری گشت می‌زدند، جلب کرده و با کمک همان پهپاد، آن‌ها را به جایی که کریس بود، هدایت کند. او با پهپاد از این عملیات نجات فیلم گرفت و این ماجرا پوشش خبری گسترده‌ای در رسانه‌ها داشت.

تاریخ انتشار:

نشانی منبع: <https://www.shabakeh-mag.com/information-feature/5762>